

- Tak co, máš?
- Mám, jedenáctka. Tady máš, ať můžeš taky luštit, stejně máš lepší ten... herní index.
- Slíbil jsem ti, že tě jednu šifru nechám vyluštit samotného, ať se něco naučíš. Tak to může být třeba tahle a já budu jenom poslouchat. Tak říkej, co vidíš?
- Písmenka nějaký, číst to nejde moc. Šest řádků. A ještě mezitím nějaký hashtagy nebo co to je.
- Kolik jich je?
- Písmen, nebo hashtagů?
- Nejradši všeho, že?
- No jo. Tak těch písmen je kolem padesátky asi, no a těch pitomostí tak baj vočko nevím, čtvrtina třeba?
- Tak to radši co? No?
- Jasně, spočítám. Písmena, nebo hashta... oukej, nic, du na to. Tak dohromady je po těch řádcích... čtrnáct plus osum plus dvanáct plus... hele tady sou na celým čtvrtým řádku jenom čtyry znaky – na začátku jedna ta mřížka a za tím písmena „KOU“. Mříž a „KOU“. No jasně, MŘÍŽKOU! Takže máme hýbat mřížkou, ne? To bude určitě vono, tak já to přepíšu do čtverce a dem na to!
- Nechceš to nejdřív dopočítat?
- No nechci, ale asi musím, co? Tak kde sme to... za tou mřížkou, která má teda čtyry znaky, že jo. Tak pak je zase osum a nakonec nejvíc, osumnáct. Počkej, to sou samý sudý počty, tak tos mi říkal, že je semafor, ne?
- Prosím tě, dopočítej to.
- Jasný, jasný. Mřížka nebo semafor to ale bude stopro. No nic, tak to sem řek třicet čtyry a pak ty čtyry, osum a osumnáct to je myslim třicet, dohromady teda... *(nesrozumitelné mumláni)* ...šedesát čtyry. Šedesát čtyry znaků celkem. Tak to jsou jasný šachy! Že to sou šachy? Semaforový šachy v mřížce, třeba? To by bylo hezký!
- Zpomal, prosím tě. Kolik je tam těch hashtagů nebo mřížek nebo co to tam vlastně je?
- Jo, aha, počkej. Když se tak na ně dívám, tak to vlastně nejsou moc hashtagy. Maj jenom jednu vodorovnou čárku a je dost nahoře, spíš jako by na těch nožkách ležela nebo co. Trochu mi to připomíná píst takovej.
- Kolik...
- Nebo víš co? To bude pinčl šachovej takovej schematickej trochu!
- Kolik. Jich. Je?
- Těch piónů jakože? Moment... šestnáct! Tak jako v šachách! Jenomže černý a bílý jak by se vod sebe poznaly, že?
- Prosím tě, nechceš se v těch myšlenkách kousek vrátit?
- Semafor?
- Ne!
- Jasně, jo, mřížka! Mřížka, mřížka, mřížka. Na mřížku potřebujem kolik těch pístů teda? Čtyryšedesát lomeno čtyřma, tak to je deset a dvacet čtyři zbejvá... takže co, šestnáct? Šestnáct, to je dobrý, to máme! Takže mřížka. Tak já to přepisuju teda, můžu?
- Můžeš. Uvidíme, kam to povede, každopádně si u toho můžeme ukázat, jak se pozná validní mřížka.

- No jasně, to vim. Ty d'oury tam se nemůžou překrejt, když to votáčíš, takže musej bejt dost jako náhodně porozházený, jinak to nevyjde, že?
- Tak to úplně není, důležité je uvědomit si...
- Tak já to přepíšu... a sakra!
- Co se stalo?
- Není to mřížka! V předposledním řádku je ten píst jenom na začátku a na konci a mezitím písmenka, takže skoro celý ten řádek tam nemá díru, tak to je na houby, ach jo.
- To vůbec nic neznámá, řádky nejsou zase tak podstatné. Radši už tu mřížku zkus provést.
- No tak jo. Ale počkej! Když to čtu po řádkách, tak je to úplně morseovka! Dycky jeden píon tečka, dva píoni čárka. A všude to vychází! Podle mě je to morseovka. Já to přečtu, hele. IIAIIIE. No tak to teda nic moc, samý samohlásky.
- To máš pravdu, morseovka to asi nebude.
- Moment ještě, co když sou ty souhlásky k tomu ve sloupcích? UTEIIIE. Nejsou, no. Ale dívej, v řádkách i sloupcích je IIIIE, to přece nemůže být náhoda! Není to nějaká norma elektrikářská?
- Spíš je to náhoda. Norma je IEEE.
- Tak počkej, eště se podívám po souhláskách v hlavních úhlopříčkách. Jo, jsou tam! Téčko a v druhým směru taky téčko!
- To ti pořád nedává žádná pořádná slova. Nechceš si na něco vzpomenout?
- Semafor! Ne, počkej, mřížka! Mřížka, mřížka... tak já si to du zaznačit a votáčím teda... tak du na to. STUDANKAKMORAVEK. Studánka km Oravek. Asi tam je chyba a patří tam Pravěk. Ale žádnou takovou tady stejně nemám.
- A nemůže to být Studánka K. Morávek?
- No jo, to je vono, to tady mám na mapě pomník Karla Morávka a kousek od něj studánka! Ty seš hlavička naše! Tak dem!
- Nejdem, protože co?
- Protože to musím dočíst, kdyby tam bylo upřesnitko, ach jo. Tak jo, druhý vtočení. TOEONSLKĎPSPKMKKA. To je ono, sklid' písmenka nebo tak něco?
- Ne.
- Takže dem?
- Ne.
- No jo, ještě jedno otočení. Ale tam taky nic nebude, stopro. LJLOLŘAIUKNŮNAČK. Tak tady už to je úplně blbý.
- To máš pravdu.
- Ale tak je to kilák a něco, tajenka pěkná, mřížka validní, tak dem, ne?
- Moc se mi to nezdá, taková divná šifra, ale Ředkvičky už si sedají, tak pojďme pryč. Aspoň se projdeme.
- *(o půl hodiny pochodu a zuřivé dohledávky později)* Nic tu není, jak to?
- To bude tím, že jsme něco přehlédli. Zkusíme to znova. Ale teď už raději budeme luštit spolu.